

Ulica Włókiennicza (przed II wojną ulica Kamienna) łączy Ki-
lińskiego i Wschodnią, ma 313 m.

Pierwotnie budynki projektowali tu znani łódzcy architekci, m.in. Hilary Majewski, Franciszek Chełmiński, Gustaw Landau-
-Gutenteger. Funkcjonowało aż 7 żydowskich domów modlitwy.

W czasach komunizmu miała złą reputację, była jedną z najbar-
dziej zaniedbanych ulic Łodzi, kręcono tu filmy z czasów wojny,
m.in. Jana Komasy *Miasto 44* czy Agnieszki Holland *W ciemno-
ści*, ale też sceny *Powidoków* Andrzeja Wajdy.

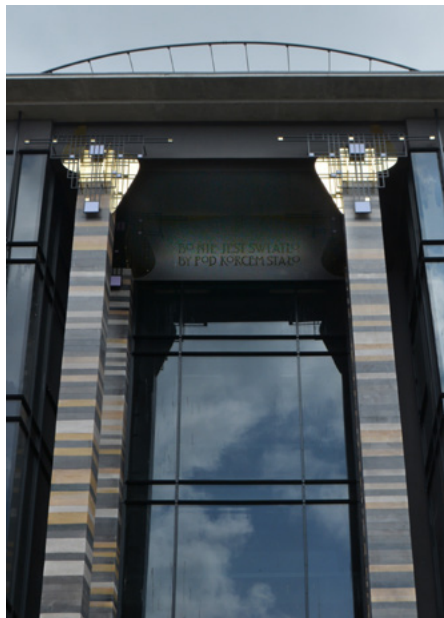
W 2019 r. rozpoczęto rewitalizację, przebudowano też wnętrza,
powstały mieszkania i lokale użytkowe, urządzono podwórka.
Pod nr 3 znajduje się galeria sztuki AOKZ, czyli Artokiełzanie.

W ścianę budynku przy Włókienniczej 2 wmurowano w 2004 r.
płaskorzeźbę-fontannę Wojciecha Gryńiewicza upamiętniającą
piosenkę Agnieszki Osieckiej *Kochankowie z ulicy Kamiennej*.

Fot. Krzysztof Pol

Postmodernistyczną kamienicę nr 20, z częściowo przeszkloną elewacją i wysokimi kolumnami, projektował Andrzej Walczak.

Nr 20, Fundacja Atlas Sztuki

Kariatydy na fasadzie kamienicy nr 6

Nr 22, Dom Moryca Tauberga, projekt Franciszka Chetmińskiego

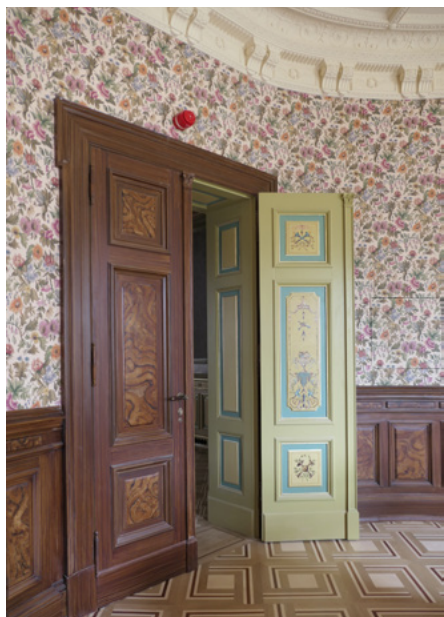
Postmodernistyczna fasada kamienicy nr 15

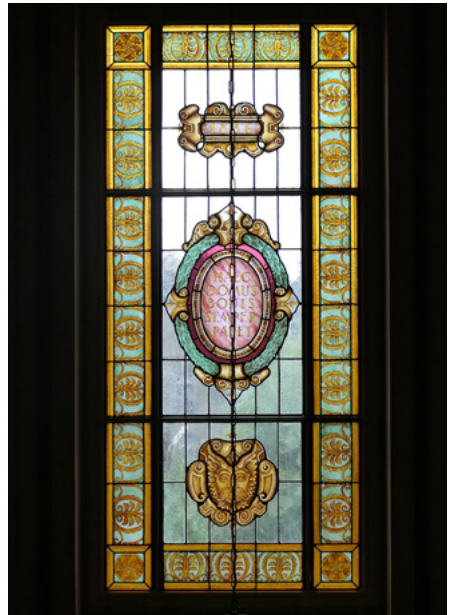

Fot. Jolanta Pol

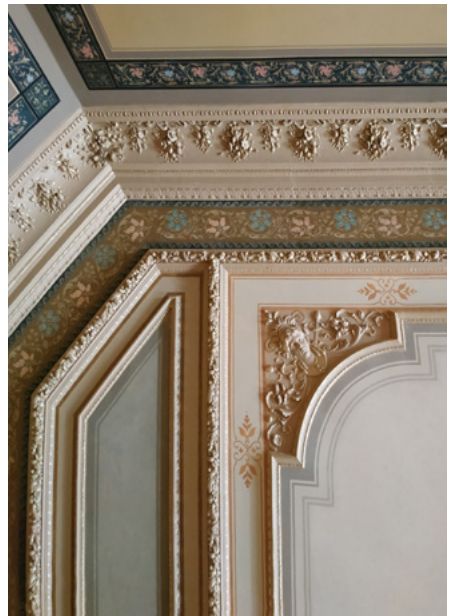

Kamienica nr 11 należała do Hilarego Majewskiego, architekta miejskiego Łodzi w latach 1872–1892. Sygnował 546 projektów architektonicznych (nie wszystkie były jego autorstwa).

Hilary Majewski wznosił swój neorenesansowy dom w latach 80. XIX w. Pieczołowicie odrestaurowano wnętrza, m.in. tapety, witraże, parkiety, polichromie, sztukaterie.

Fot. Jolanta Pol